

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

pe an 150 Lei
pe jumătate 75 Lei
pe străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3—1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melln și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Sabia învingătoare...

Cumplită și barbarică urgie, care s'a
abătut asupra Spaniei glorioase, a încetat.
A învins cel ce luptă în numele Crucii
și al Răstignitului pentru apărarea dreptăților
lui Dumnezeu și pentru menținerea
unei tradiții creștine, catolice.

De vreo lună de zile din Spania bo-
lăzită din nou cu neprihănitul sânge al
milor de mucenici, din Spania Sfinșilor:
Isidor de Sevilla, Ignățiu de Loyola, Ioan
al Crucii, Teresa de Avilla, — din catolica
Spanie, vin mereu vești pline de farmicul
bruculelor vremuri de glorie, vești ce prea-
adrese un trecut, sfințesc un prezent și
prezic strălucirea unui viitor de aur.

Cel dintâi prinos de recunoștință pen-
tru glorioasa dar așa de costisitoare bi-
nărușă, Spania l-a adus Bunului Dumnezeu,
conștient „că toată darea cea bună și tot da-
rul desăvârșit de sus este, pogorînd dela
Părintele Luminilor... căruia se cuvine toată
năstirea, cinstea și închinăciunea". La toate
aceste acte de mulțumire publică, poporul
spaniol a dat dovadă de o credință și o
cucerire pe care istoria le va înscrise în
paginile sale cu litere de foc ca pe un do-
cument prețios pentru generațiile viitoare.

Între acestea notăm un gest care în
aceste vremuri tulburi surprinde prin mă-
reșia lui, prin căldura credinței care l-a
înspirat. În 21 Maiu, în biserica Sf. Bar-
bara din Madrid, Generalul Franco —
„El Caudillo", cum îl cheamă în limba lor
spaniolă, și care se tălcuește „Căpitanul",
— conducătorul curajos și iscusit al Spa-
niei în aceste vremuri de grele încercări, a
oferit lui Dumnezeu, depunând pe altar,
sabia sa învingătoare. Era de față Emi-
lianța Sa Cardinalul Goma y Thomas, Ar-
hiepiscopul de Toledo, și popor mult care
privea înărmurii frumosul gest al Gene-
ralului ce dădea dovadă, cel dintâi, de sim-
țămintele de credință ce-i stăpânesc sufle-
tul, de simțămintele ce însuflețesc întreaga
națiune națională. Și-a oferit sabia lui
Dumnezeu, rugându-L, să primească stră-
dăniile întregului popor care împreună cu
El însuși și în numele Domnului a învins pe
cel mai înverșunat vrăjmaș din acest veac.
Apoi a cerut dela Dumnezeu în mâinile Ca-
rdinalului să primească toată dreptatea și toată puterea, a-
vând în vedere că să poată conduce poporul
pe culmi tot mai înșorite, — spre mări-
rea lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu
și al Bisericii Sale...

Acest gest pios grățiește dela sine în

aceste zile furtunoase, când lumea se bizuie
pe tunuri și mitraliere. Generalul Franco
recunoaște ajutorul lui Dumnezeu în lupta
lui cu puterile întinericului, recunoaște că
deasupra tuturor există un Dumnezeu atot-
puternic și drept, care veghează peste toți
și fără de Care nimica nu se schimbă.

De încheiere Cardinalul care era de
față, îndușorât de atâta credință, roșii cu
glas tremurător: „Domnule să fie cu Tine
totdeauna! El, dela Care vine toată dreptă-
tatea și toată puterea, să Te binecuvinteze
și să continue a Te păși cu părintească
dragoste. Păsească deasemenea poporul ce
Ți-a încredințat. Te binecuvinteze în numele
Tatălui și al Fiului și al Sfântului Spirit".

Îți vine să crezi că toate acestea sunt
urmele unei vechi și glorioase legende, ale
unei epopee „pierdute'n noaptea unei lumi
ce nu mai este". — Sunt fapte adevărate,
mărețe și pline de farmecul nespus al e-
roismului creștin, ca și cele săvârșite de
vestiții Cruciași care plecau încredători în
numele crucii să libereze sfântul mormânt
din mâinile Turcilor păgâni și păngăritori.
Căci generalul creștin și catolic Franco,
a pornit noua cruciadă, ca să libereze, și a
liberat, pământul sfânt al Săpniei din mâ-
nile celui mai puternic dușman al zilelor
noastre. Și ca recunoștință și-a oferit Dom-
nului, în numele și cu ajutorul Căruia a
luptat și a biruit, sabia glorioasă! Cu astfel
de oameni nu se putea să nu învingă Spania!

Tr. Râmleanu

Sărbătoarea tinereții

Nu s'a putut porecli mai bine ziua de 8
Iunie, decât așa. Atunci când se împlinesc 9
ani, de când Majestatea Sa Regele Carol II
s'a urcat pe tronul României, cuvine-se ca nă-
dejdea țării, care este tineretul, să se bucure
mai mult.

Și a fost o bucurie ziua aceasta pentru
întreg tineretul, dela o margine la alta a țării,
o bucurie de nedescris.

Străjeris, pe care Majestatea Sa Regele
a introdus-o în țară, începe a arăta tot mai
mult roadele sale binefăcătoare. Rând pe rând
ea înlocuiește pe deplin și tot mai bine cerce-
tașia, așa că, întrucât cel dela conducerea
Străjeriei vor și să lucreze cu aceeași râvnă
și însuflețire ca până acuma, roadele vor fi
tot mai numeroase și mai frumoase.

Sărbătoarea a fost, cum se și cuvenea

de altfel, mai frumoasă la București. Acolo a
luat parte însuși Majestatea Sa Regele la ma-
rile serbări, însoțit de Măria Sa Marele Voie-
vod de Alba Iulia, de Principele Paul al Gre-
ciei, de dl primministru Armand Călinescu, de
toți miniștrii, de Consilierii Regali și de tot ce
este mai de frunte în țara aceasta.

Majestatea Sa Regele în cuvântarea și-
nută a spus între altele: „Noi nu suntem o
România care a început astăzi, ci suntem ur-
marea valurilor de strămoși cari merg tot îna-
inte, suntem trăsura de legătură între ieri și
mâine".

La dejun Majestatea Sa Regele a invitat,
pe lângă cel mai de seamă slujbași al țării, pe
șefii delegațiilor străine cari au luat parte
la Serbările Tinereții.

La ora 16 M. Sa, însoțit de același, a fost
de față la serbarea sporturilor iar la orele 21
la concertul aranjat de studenții universităților,
la Ateneul Român.

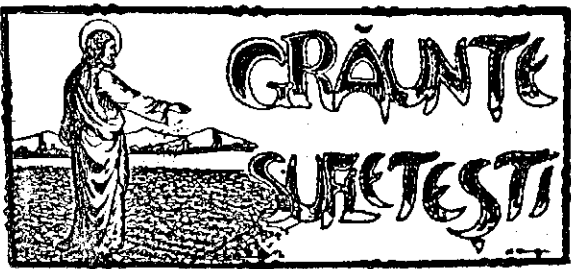
La Blaj de astă dată n'a fost jgult
nimenea. Slujbele bisericesti s'au ținut a-
decă în biserică, fiecare confesiune făcându-și
slujba în biserica proprie și arătându-și dra-
gostea ce o nutrește față de Marele Străjer,
care este Majestatea Sa Regele.

Am eșit apoi afară, pe Câmpul Libertății,
unde s'au desfășurat serbările străjerești. A
vorbit frumos comandantul legiunii străjerești
al județului Târnava Mică, pâr. prof. Victor
Crețu, apoi s'au făcut frumoase exerciții de
gimnastică și defilarea străjerilor. Pe urmă dl
prefect al județului a împărțit premiile.

După amiaza s'a dat întrecerea de foot-
ball, iar seara la 7 a început peșătoarea pe lângă
focul aprins, cu glume, cântece și strigături.
Marele public numai aici a putut vedea, cât
amar de elev este la Blaj și că ce mare cen-
tru cultural este și astăzi acest Blaj unit cu
biserica Romei celei vechi.

Seara la 9 a început retragerea cu torțe,
prin orașul frumos luminat și împodobit, pe
lângă marșurile executate de cele două or-
hestre, a Școlii Normale de Învățători condusă
de pâr. prof. Celestina Cherebeșiu și a Liceului
de băieți condusă de dl prof. Sigismund To-
dușa, cărora numai laudă li-se cuvine pentru
aceasta.

Dela București la Constantinopol
în 135 minute. Laul în 5 Iunie s'a des-
chis linia aviativă București Constantinopol,
care a fost străbătută în 135 minute, adică
în 2 ceasuri și un sfert. De aici înainte va
pleca regulat de trei ori la săptămână câte
un avion dela București la Istanbul, cum li-se
zice turcește Constantinopolului, și de trei ori
dela Istanbul la București.

Pronia cerească

„Știe Tatăl vostru cel ceresc
că vă trebuiesc acestea toate”.
(Duminica a treia după Rusalii,
Matei 6, 22-33).

În evanghelia de astăzi Domnul nostru Isus Hristos ne pune în vedere și ne asigură mai ales de pronia cerească, adică de îngrijirea lui Dumnezeu de toți oamenii: »Nu vă îngrijiți de sufletul vostru, ce să mâncați și ce să beți; nici de trupul vostru, cu ce să vă îmbrăcați... Drept aceea să nu vă grijiți zicând: ce vom mânca sau ce vom bea, cu ce ne vom îmbrăca. Căci toate acestea păgânii le caută. Căci știe Tatăl vostru cel ceresc că vă trebuiesc acestea toate. Deci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate se vor adăuga vouă».

Păgânii cei vechi, Grecii și Romanii, erau de părerea că toate se întâmplă după cum li este scris omului și după cum i-au tors ursitoarele firul vieții. Tot de aceeaș părere sunt și credincioșii lui Mohamed, Turcii. Ei sunt fataliști, adică cred în soartea neschimbată pe care i-a hotărât-o Dumnezeu omului îndatăce l-a creat. După această părere, oamenii nu pot face ceace vreau, căci toate câte se întâmplă sunt ursite de mai înainte și nu se pot înlătura.

Fatalismul însă este potrivit firii și minții omenești.

Dacă suntem stăpâniți de fatalitate, pentruce mai arăm și sămănăm, că doar dacă e scris așa, tot nu se face nimica,

ori vine o gheață și ne prăpădește ceace am sămănat. Dacă suntem stăpâniți de fatalitate, la ce mai mergem la medic în caz de boală? La ce învățăm? La ce ne zidim case? La ce ne creștem copiii, că, ce știm noi, ce ne este scris să ni-se întâmple?

Fatalitatea este potrivnică bunătații și dreptății lui Dumnezeu.

Oaci dacă Dumnezeu este nemărginit de bun și nemărginit de drept, dupăcum ni-l prezintă sf. Scriptură și credința noastră, cum de pe unii ne-a destinat spre fericire, iară pe alții spre nefericire, aici pe pământ ori în lumea cealaltă? De ce m'a ales tocmai pe mine pentru nefericire, iară pe vecinul meu spre fericire și veșnic noroc? Iată câte întrebări și câte probleme, iată ce nepotriviri și contradicții în credințele păgânești!

Fatalitatea duce la desnădejde și lene.

Pentruca dacă, orice ași face, eu tot nefericit voi fi, la ce să mai lucru, la ce să mă mai neliniștesc, la ce să mă sfărâm? Mai bine stau deoparte, lenevind toată ziua și așteptând să-mi sară pasărea friptă în gură, căci ce mai știi, dacă nu-mi e scris astfel?

Credința noastră și a bisericii noastre este alta, cu totul alta.

Biserica noastră susține că Dumnezeu, după crearea lumii, continuă a o susține, adică a se îngriji, ca toate cele create sau făcute de el să dăinuiască. De aceea zice sf. Scriptură, la înțelepciunea lui Solomon 1, 7: »Spiritul Domnului a umplut lumea și celce ține toate, are cunoștința glasului ceace înseamnă că Dumnezeu este prețutindenea de față și le susține toate. Și tocmai fiindcă le susține pe toate, de aceea nu este nimica ce să nu știe și să nu cunoască, pentruca cunoaște nu numai gândurile ci și cuvintele sau glasurile oamenilor. Iară la psalm 103 ni-se spune: »Toate dela Tine așteaptă să le dai lor nutremânt la vremea sa. Dându-le Tu lor,

vor aduna; deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umplea de bunătațe. Iar, întorcându-ți Tu fața Ta, se vor turbura; lua-vei spiritul lor, și se vor sfârși, și în țărâna sa se vor întoarce». Psalmistul David ne spune aici, atât de clar, că toate lucrurile din lume atârnă dela Dumnezeu. Dacă el vrea, rămân; iar dacă se întoarce dela ele, se nimicesc.

Fapt e însă că noi nu prea înțelegem pronia cerească și că de cele mai multe ori soartea noastră pare o ghicitură. Dar tot Dumnezeu ne mângăie și de astă dată zicând: »Gândurile mele nu sunt ale voastre, nici căile voastre căile mele» (Isaie 55, 7), iară psalmistul ne asigură: »Dela Domnul s'au făcut acestea, și sunt minunate în ochii noștri» (psalm 117, 23).

Dumnezeu ne poartă grijă tuturor, dupăcum se vede din sf. evanghelie de astăzi, dar mai ales se îngrijește de cei mai mici și nebăgați în seamă. Dovadă e sf. Iosif, tatăl nutritor al Domnului, Precurata Vergură Maria, David prorocul, Daniilă și atâția alții pe cari i-a ridicat și i-a înălțat, vorba sf. Scripturi: »Făcuta tărie cu brațul său, risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor. Pogorît-a pe cei puternici de pe scaune și a ridicat pe cei umiliți. Pe cei flămânzi i-a umplut de bunătați, și pe cei bogați i-a scos afară deșerti» (Luca 1, 51-53).

Și dacă din când în când Dumnezeu mai îngăduie și răul, acel rău ni-l întoarce spre binele nostru. Pe Evrei i-a lăsat să fie duși în prisoare, ca să învețe și popoarele păgâne a cunoaște pe Dumnezeu cel adevărat. Necredința lui Toma a întărit credința celorlalți apostoli. Greșala lui Petru l-a umilit pe acest din urmă, făcându-l mai îngăduitor față de ceilalți apostoli. Cu tot dreptul poate deci să exclame sf. apostol Pavel: »O adâncul bogăției și al înțelepciunii și al științei lui Dumnezeu! Oat sunt de necuprinse judecățile lui și nenumărate căile lui!» (Romani 11, 33)!

Foița „UNIRII POPORULUI”

Sluga nostru Culiță

Într'o dimineață ne trezim noi copiii c'un om străin în curte. Era după anul nou, ș'un pui de ger de ni-se lipeau buzele, iar omul cel străin, numai în cămașe, dereteca prin curte, pe la lemne. Părea mănios și nu voia să privească deloc la noi, ci se făcea că caută ceva.

„Oare cine să fie?” ne întrebam noi. Și cum ne strânsesem tare laolaltă, imbulzându-ne, cel mai mic frățior crezuse că ne-am spus numai nouă taina cu omul, începuse să plângă, ș'abia putu zice:

„Cine-i badea ăla, ha?”

Omul chiar atunci ridică ceva de jos, mulțumit, făcând un „hm”, se întoarse cu obrazul roșu, plin spre noi și zise:

„Sluga vostru Culiță, că doar n'o fi dracul”.

Îl văzurăm apoi cum se îndreaptă spre șopru c'un rastel de fier în mână și-l lasă să lungece în jug.

Sluga nostru? ne întrebam noi în gând și nu puteam crede. Sluga nostru, badea Paveluț, era numai un gătej de om, veșnic somnuros, gata să sa împiedece prin curte. „Așadar, zise cel mai mare, s'a dus Paveluț și a venit asta. Mai bine rămâne Paveluț, ca asta uită-te la el câtă vreme e mănios”. Și după un răstimp de gândire adăuse tot

el: „Da nu-mi pasă. Asta știu că are să-l ardă pe Bator de să-l ia mama dracului”.

Bator era calul nostru, cam cu toane, de pe care căzuse frățiorul cel mai mare de două ori până acum.

Așa l-am cunoscut pe Culiță, care ne-a slujit șeșase ani în șir.

Tata după Bobotează, într'o seară, aduse vin, cum rar făcea, și când a închinat mai întâiu cu paharul, a închinat mamei, ș'a zis:

„Să știi, sore, că ne-am câștigat om harnic la easă. Dumnezeu să-l țină sănătos în mijlocul nostru. Cunosc eu omul. Omul ș'arată la început o săptămână-două harnic, iar dec'ncolo putrezește. Altul te lingusește și-ți pricepe la început orice clipit al ochilor, apoi te dă dracului și se face că nici nu te aude. Al treilea se laudă cu minciuni, de oprește soarele'n loc, și când e la ispravă, nu-i bun de nimic. Da, Culiță nost nu-i de aceștia”. Aci zâmbi tata, de l-se luminea toată fața, și bău două pahare după'alaltă.

Bea mama un pahar, în tăcere, bem noi patru un pahar, certându-ne și zmăncându-ni-l din mână, și'n urmă iar vine rândul tatii.

„Acum l-am trimis la un om”, — zice el, — dar cât ce vine, îl chem să-i dau un pahar de vin. Strașnic slugă are sa mai iasă din el”.

Mama nu zicea nimic, iar noi nu prea înțelegem bucuria tatii. Nu pricepeam pe atunci că un slugă harnic, credincios, e dreptă cea mai bună în curtea unui gospodar.

Culiță și veni în seara aceea în casa din

înainte, șezu pe scaun, bău vin și povesti, foarte întunecat cu tata. Nici nu prea zicea multe, ci închina și scutura din cap mai mult.

Dar nu trecu săptămâna dela seara aceasta, și la noi în curte era rânduală ca'ntr'o cutie. Un gătej n'ai mai fi aflat prin ogradă, la șură elăle, mestecătorile de pae cu fân erau ca linse, în grajd la vite era o curățenie ca aceea. Ș'am băgat îndată de seamă: că până acum ochii lui Culiță căutau tot după neorladnelile rămase dela sluga veche. Și de câte ori da de vr'una, elătina din cap și mormăia: „Hm! hm! firea i al dracului”!

Zăpada ce căzuse înainte de Bobotează se frământase prin curte, se batucise, dar îndată ce-a picat alta nouă, proaspătă, moale, ca puful, ne trezim numai c'o săniuță ca aceea, de nu ne mai puteam lua ochii dela ea.

„Ei ficiori”, — ne zise sluga, — „deacum are să se înceapă petrecania”. Și când vorbea, zâmbia pe sub mustățile groase, negre, scurte ca două lipitori. Dar când doi ne am urcat și doi am început să tragem, ne opri deodată.

„Ce, voi prin curte vreți să vă săniuți, ca fetele. Pții! asta n'aș fi crezut-o. Ce ficiori surteți voi?” Apoi luă sania și ne porunci, să mergem după el. Și ne-a tot dus până la un delușor, ne-a oprit sania pe muche: „Acum cu toții să și dați-i drumul”.

Ș'am venit într'un lunecaș amețitor până la poale. Dar după ce am trecut peste groaza încoputului, tot deaci trebuia să ne strige mama la mâncare.

Să zicem deci și noi: »Fie voia ta, precum în ceruri, așa și pe pământ» (Luca 11—2) și »Părinte, nu voia mea, ci a Ta să fie» (Luca 22, 42), căci »știe Tatăl vostru cel ceresc că vă trebuiesc acestea (cele trupești) toate, deci căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea lui, și acestea toate se vor adăuga vouă» (Matei 6, 32 și 33).

Părintele Iuliu

Un preot își spune însuși predica de înmormântare

În orașul Perting din dieceza de Regensburg (Germania) a murit de curând preotul-protopop Alois Gruber, care a păstorit în acea comună mai mulți ani. El a lăsat cu limbă de moarte ca în înmormântarea lui nimeni să nu-i spună predică, nici să nu-l laude, ci să se citească ceea ce el a scris anume pentru acest prilej.

Iată ce a scris el fiilor săi sufletești, de despărțire:

»Dragii mei, eu sunt deja judecat și soarta mea de pururi Dumnezeu deja a hotărât-o. Voi mai trăiți pe acest pământ și soarta voastră mai este încă în mâinile voastre.

Eu am dat deja seamă despre tot ceea ce am făcut ca păstor sufletesc; dacă v'am propovăduit evangelia, dacă v'am introdus copiii în cunoștințele religiei noastre, dacă v'am cercetat bolnavii și dacă v'am îndemnat și pregătit în de ajuns pentru primirea sfințelor taine.

Mare și grea a fost răspunderea mea. O de mi-ar fi fost milostiv dreptul judecător!

Voi mai călătoriți încă pe acest pământ; voi mai puteți împlini, ori nu, poruncile Domnului, mai puteți asculta ori nu, învățăturile preotului vostru; mai puteți primi, ori nu, sfințele taine, puteți cerceta, ori ba, sfânta biserică; mai puteți încă conlucra ori respinge harul lui Dumnezeu.

Vă rog, foarte mult, ascultați cele din urmă cuvinte de rugămintă ale preotului vostru, pe cari vi le spune dela marginea mormântului său, din dragoste și grije de sufletele voastre nemuritoare. Țineți poruncile și feriți-vă de păcat! Primiți sărguincios sfințele taine și ascultați șoptele

Culița nu ne-a mai avut grija. Numai când se întâmpla să vină copii mai tari decât noi să ne răpească averea, ne pomeniam cu sluga, când le era același lucru mai dragă, că răsare între noi și-i umfă de piept.

»Să pieriți, mișellor. Faceți-vă sâni dacă vă trebuie!»

Și se întâmpla câteodată, să ne răsturnăm, să ne tăvălim prin zăpadă. Dar de câteori li spuneam lui Culița, el râdea și-i părea tare bine.

»Nu face nimic. Las' că nu crăpați. Da 'n casă să nu ziceți nici măle!»

Color prin prin postul Paștilor, vine tata odată iarăși foarte voios de prin sat.

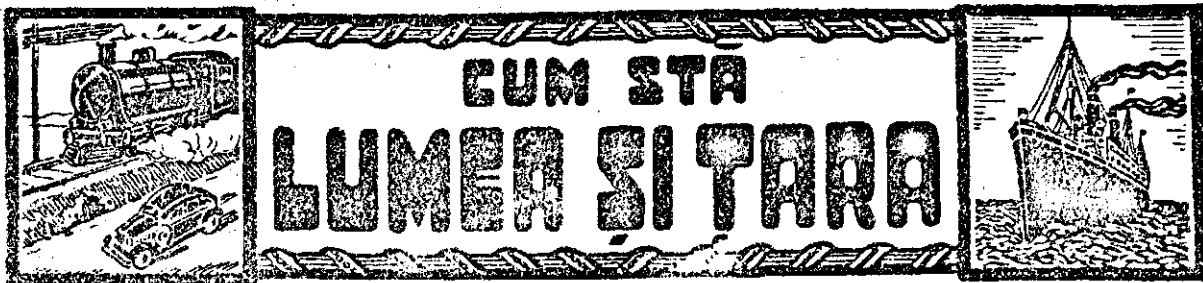
»Tu muiere, zise, știi ce spun oamenii? Că vitele noastre-s cele mai frumoase din tot satul? Pricepi tu ce înseamnă asta? Înseamnă că nimeni nu are așa slugă ca mine.»

Și 'n seara aceea, până târziu, Culița iar țese la vin cu tata, și cum noi moțaiam de somn prin paturi, li vedeam cum tot înclină ori smântește din cap.

De cum se desprăvăra, noi copiii nu-l mai vedeam pe Culița, numai seara. Venea în urma plugului, cu pălăria pe-o ureche, cu biciul de carea pe umăr.

Venea și tata pe urmă, cu alt plug, bucuros de vorbă cu drumeții, îndemnând cu glas prietenesc boii.

Ș'a noastre au fost întâiele arături și întâiele semănături în cei șase ani cât a stat Culița la noi.

Serbările Restaurației

Implinindu-se nouă ani de când M. S. Regele Carol II a coborât cu avionul pe pământul țării, și în anul acesta ca în toți anii au fost serbări. Această zi se mai numește și serbarea tineretului, de aceea străjerii au organizat și au făcut această serbare. M. S. Regele a ținut cu acest prilej o cuvântare către tot tineretul țării, cerându-i ca să fie pătruns de cea mai mare dragoste de țară și de neam, căci această dragoste este cheagul care ține filifa noastră națională. Măria Sa Voevodul Mihailu încă a defilat în rând cu străjerii.

La această serbare au luat parte și trimișii țărilor străine: Prințul Paul al Greciei, delegații Italiei, Germaniei, Poloniei, Spaniei, Finlandei și alții.

Deschiderea Parlamentului

Noul Parlament al »Frontului Renașterii Naționale» s'a deschis cu mare solemnitate. M. S. Regele a citit mesajul regal, adică vorbirea Regelui, în care se amintește de înfăptuirile făcute și cum ce ar mai fi de făcut.

Ingerului vostru păzitor și ale conștiinței voastre, ca să vă puteți înfățișa fără de teamă în fața marelui și dreptului judecător!»

Inchipuți-vă, ce mare înfrăurire a avut asupra credincioșilor predica aceasta! Insuși preotul care a citit-o era atât de mișcat de cuvintele citite, încât ele au răsunat ca un glas de dincolo de mormânt.

Cu sufletele mișcate și lacrimente au părăsit credincioșii mormântul fostului lor preot, care, precum se vede din predica sa, a fost un mare și vrednic păstor.

După ce da bine cap de primăvară, noi, copiii mai mărișori, ne mutam la pădure cu vitele mărunțele și cu oile. Și în toată seara Culița venea să ne aducă merinde și să nu ne fie frică peste noapte. Dar după ce începeau să deie în pargă meriele prin grădinile oameilor, Culița ne aducea totdeauna câte o straiță de mere.

Iar după ce se rugineau boabele de struguri, puteau să păzească zece veghiteri, sluga nostru nu venea odată să nu aducă coșarca plină de struguri.

Mai ales dela o vreme, când Dumineca seara îl așteptam în zadar, cu frica 'n sân, să vină odată, și nu venea până în zorii dimineții. Ca să se pună bine cu noi, să nu-l spunem acasă că întârzie Duminecele ori nu vine deloc, ne îndopa cu struguri, cu piersici, cu gutăi, cu toate bună-tățile viilor și a grădinilor.

Și când venea târziu, venea totdeauna cântând de departe, încât abia-l auzeam la început. Auzeam întâiu în pădurea din față, ca un zvon depărtat, ceva împrăștiat, nedeslușit, apoi cântecul cunoscut creștea tot mai mult în urma noastră.

»Sculați voinici și vă 'ndulciți inima». Numai până spunea cuvintele acestea înterupea cântecul apoi li urma iarăși, trântit pe spate:

»Fa-mă Doamne ce mi-i face,
Fa-mă Doamne stălp de sare,
În vârful dealului mare,

Toți deputații și senatorii au depus jurământul înainte de începerea lucrărilor, jurând credință M. S. Regelui și supunere Constituției și legilor țării.

Camera deputaților a ales președinte pe d. Alexandru Valda-Voevod, iar Senatul l-a ales pe d. Nicolae Iorga. Amândoi au ținut câte o vorbire imediat după ce au fost aleși spunând cam următoarele:

Toți căji suntem adunați aici am făcut odată parte din vechile partide politice: liberali, național-țărăniști, georgiști, caziști, gogiști și alții, dar astăzi, ne mai fiind decât un singur partid acel al »Frontului Renașterii Naționale», fiecare în rândurile acestui partid să depunem toată puterea noastră de muncă pentru binele și propășirea țării».

Călătoria dlui Gusti în străinătate

D. Dumitru Gusti, conducătorul Serviciului Social, face acum o călătorie în America unde se interesează de felul de conducere și de organizare de pe acolo și culege date cari ar putea fi folositoare și la noi în țară. Dânsul a stat de vorbă cu d. Roosevelt președintele Statelor-Unite și cu alți oameni de vază de acolo, cari toți s'au interesat despre mersul lucrurilor în țara noastră.

Discursul dlui Grigore Gafencu

Deschizându-se parlamentul, d. Grigore Gafencu ministrul de Externe al României, a ținut o cuvântare, arătând, care este importanța și valoarea României peste graniță în ochii celorlalte popoare și a spus între altele: »Siguranța noastră se sprijină înainte de toate pe noi înșine. Nu luăm nimic din ce nu

Să mă lingă oile,
Să mă plângă mândrele!»

Și ne zicea târziu, pe când noi dam iarăși să ațipim: »Măi voinici, știți voi de ce răsună pădurea? Pentru că simte ce-i în inima unui voinic. Că pădurea încă are inimă, și i jale când se supără un voinic și când îl doare pe voinic inima». Noi ascultam și nu pricepeam ce vrea să zică, dar ne părea nouă că-i supărat bătăia când ne vorbea astfel.

Noi dormiam, iar el, în crăpatul zorilor, slobozia vitele din ocol, și până ne trezeam noi, le aducea sătule ca buțile.

»Da acasă... auzitu-m'ați?» Și ridica un deget sus.

»Nu spunem nimic, bădiță. De ce să spunem, că doar ai venit».

Și se ducea apoi la sapă, la fân, la coasă, unde știa că este de lucru pe z'us aceea.

Se întâmpla să vină Dumineca la timp uneori, seara. Dar atunci nu ne aducea nimic de prin vii. Avea o privire mândioasă, și se undă de batjocură în jurul bezelor. Și atunci începea să ne spună istorii tare urite,

»Știți voi, mă — începea el — din ce a făcut Dumnezeu pe muiere? În carte zice că din coasta lui Adam, dar asta nu-i drept. Eu știu mai bine ca'n carte. Zice că după ce-o făcut Dumnezeu pe Adam, și l-a lăsat singur în raiu, lui Adam i-a fost foarte urât. Sta să se deie cu capul de pietri, că ce vreți voi de mâncat avea, de lucru nimica.

este al nostru, dar întărim și apărăm cu îndârjire tot ce ne aparține. Suntem hotărâți să apărăm cu armele hotarele și neatârarea țării. La orice atingere a acestor bunuri ne vom bate. Politica noastră peste hotare, se sprijină pe voința neamului de a trăi întreg și pe armata țării”.

Asta e de știut că și o țară străină, numai atunci te prețulește și și-se face prietenă, când știe că ești tare.

Alegerile de acum și cele din trecut

Punându-se în cumpănă alegerile de acum cu cele din trecut, s'a constatat că acum s'au prezentat cu mult mai mulți votanți. La cele din trecut erau cam 50 până la 80 din sută, acum s'au ridicat la 80 până la 95 din sută.

Di Gafencu în străinătate

Di Grigore Gafencu ministrul nostru de externe a plecat iar în străinătate, pentru a merge în Tarzia și Grecia, spre a sta de vorbă cu conducătorii acestor țări.

În ultima vreme conducătorii statelor tot mai des își fac vizite, ceea ce mai demult nu se prea obișnuia. Se vede că tot mai ușor se descurcă lucrurile cu vorba, decât cu scrisorile.

Iarăși discursuri

Atâtea discursuri ca astăzi nu prea a cunoscut istoria popoarelor. Când conducătorul unui stat vrea să-l înfricoșeze pe altul, ține un discurs aspru. Când vrea să arate că nu se teme de nimeni, ține o vorbire arătând puterea armatei și așa mai departe.

Nu mai în decurs de o săptămână au vorbit astfel dnl: Dalladier, prim-ministrul Franței; Hitler, conducătorul Germaniei; Franco, generalul conducător al Spaniei; Mussolini, conducătorul Italiei și Chamberlain, primul ministru al Angliei.

Fiecare spune că dorește pacea, dar fiecare declară că nu se teme de războiu. Fiecare spune că vrea pacea, dar fiecare înțelege pacea într'alt fel.

Un lucru tot e bun, că până se țin vorbiri nu se face războiu și tot mai sunt nădejdi că se vor putea înțelege.

Înțelegerea secretă între Italia, Germania și Spania

Se știe că Italia cu Germania au făcut un tratat militar, ca să se ajute la caz de războiu. Spania după ce a terminat cu războiul a declarat că nu vrea să se alătore nici la o tabără nici la alta.

Acum umblă zvonuri că și Spania ar fi intrat în înțelegerea asta, dar numai în secret. Nu se știe chiar sigur, dar tot ce se poate, fiindcă Italia și Germania l-au ajutat pe Franco de a învinge pe bolșevici.

Ciocniri între Manchuria și Rusia

Japonezii cari stăpânesc Manchuria au avut iar niște ciocniri, la graniță cu Rusia, cari parcă sunt tot mai dese. Dar Japoniei îi poate ajunge cu China și nu îndrăznește să prindă războiu chiar în toată legea.

Înțelegerea anglo-turcă cu bucluc

Am scris în numărul trecut al gazetei că Tarzia a făcut o înțelegere cu Anglia. Aceasta nu l-a căzut chiar bine Germaniei. Se zice că Germania ar fi spus că dacă se subscrie acea înțelegere, ea strică înțelegerea comercială ce o are cu Tarzia. Subscrierea trebuie să se facă în luna Iulie, vom vedea dacă Tarzia nu cumva se va răzgândi.

Regele și Regina Angliei în America

Regele și Regina Angliei fiind în America li s'au făcut mari primiri și s'au ținut multe vorbiri de către conducători. S'a mai spus că prietenia dintre Anglia și America este veșnică.

Turburări în țosta Cehoslovaciei

În Boemia care a făcut parte din statul Cehoslovac, iar cum e sub stăpânirea Ger-

maniei, în orașul Kadno, a fost omorât un sergent de poliție german. În urma acestui întâmplări, germanii au luat următoarele măsuri: Toate adunările cehilor sunt oprite, toate teatrele și școlile vor fi închise, toate ușile și ferestrele vor trebui să fie închise, dela seara până la 5 dimineața. Poliția germană va împușca în ferestrele ce se vor vedea deschise. Primarul și consiliul orașului unde s'a întâmplat au fost înlăturați. Toată poliția cehi din oraș a fost dezarmată și suspendată. S'a pus un premiu de 100.000 coroane pentru cel care-l prinde pe ucigaș, orice persoană care cunoaște pe ucigaș și nu-l predă se pedepsește cu moartea. Orașul unde s'a întâmplat fapta va trebui să plătească 50.000 mărci ca amendă. Pe cum se vede nemții nu glumes: și cum se zice nu-l lasă pe cehoslovaci nici să sufere.

Nunțiul apostolic în vizitație canonică prin Săcuime

Însotit de pâr. secretar Boretini, de pâr. canonic dela Blaj Dr. Vasile Aftenie și de pâr. Dr. L. David dela Cluj, Escelența Sa Dr. Andree Cassulo, nunțiul apostolic dela București, a fost, în 27 Mai, la pelerinajul dela Șumalea din jud. Cluj, de unde a trecut în județul Trei Scaune.

Mal întâi a poposit la *Illent*, primit de pâr. I. Florea, apoi în *Voșlăbent*, întâmpinat de pâr. M. Hall Marleşan, unde Escelența Sa le-a vorbit poporenilor românește. La *Gheorgheni* primit de pâr. protopop Artemiu Boleriu, la *Ditrău* de pâr. Eugen Arleşan, la *Toplița* de pâr. Oct. Neamțu, la *Tulgheș* de pâr. Stănescu, la *Corbu* de pâr. Al. Cojocariu, la *Sovata sat* de pâr. Alex. Târnavean, la *Sovata-bâl* de pâr. canonic Ioan Moldovan dela Blaj și la *Târgu Mureș* de pâr. protopop Iosif Pop.

Pretutindeni Escelența Sa a fost primit de poporul nostru îmbrăcat în portul nostru național, ceea ce l-a plăcut foarte mult trimisului Papiei. Credem că Escelența Sa a rămas mulțumit de cele văzute și va face Sfântului Părinte un raport favorabil despre noi.

Ce s'a gândit Dumnezeu? cum să-l mângâie pe Adam, care îmbătrânea văzând cu ochii? Sta odată Dumnezeu și cu sfântul Petru la umbră, la marginea unui lan de cucuruz. Și iată numai trei nori unul de cioră, unul de țarce și a treilea de gaițe. Și cât ce se lasă sburătoarele jos în lan, se 'ncepe măi taică un cărăit, o larmă de s'asurzească pe sf. Petru nu alta. Zice Dumnezeu răsând:

„Cei, sfinte Petre, par' că ți astupi urechile?”

— Astup, preasfinte, că nu mai pot răbda.

— Știi ce m'am gândit eu, Petre? Dacă i-am face noi lui Adam un set, nu așa tăcut ca el, ci unul sprinten și bun de gură ca pasările acestea, ce crezi, care i-ar mai fi urât lui Adam în rai?”

— Nu i-ar mai fi, Doamne.

— Atunci întinde-ți arcul. Săgetează o cioră, o țarcă și o gaiță”.

Și sf. Petru, cât era de bătrân, tot și-a încordat puterile și a împlinit cu bucurie voința Domnului.

„Acuma, zise Domnul, mergi și ia o coastă din cioră, ciocul dela țarcă și limba dela gaiță și adă-le la mine”.

Slujba asta e împlini sf. Petru mai puțin bucuros, dar n'avu ce face. Și din acelea trei marafeturi, măi dragii mei, a făcut Dumnezeu pe Eva. De aceea-i muierea îndărătnică ca ciora uneori, ascuțită la gură și viclană ca țarca și o meliță spartă ca gaița”.

Și până ne spunea istorii de acestea, nu

rădea, ci le spunea cu silă, ca și când ar vedea ceva urât înaintea sa.

Nu știam noi atunci, pe unde umblă el Dumnezeu seara și nopțile, și nu puteam înțelege cum venea odată în zori, aducându-ne toate bunățile, și cum altădată era de cu seară la pădure și nu ne aducea nimic.

Dar în anul din urmă, colo pe la culesul cucuruzului, vedeam de multe ori pe badița Culița cum venea pe deal în jos c'o femeie lângă dansul. Veneau până la calea lacului, aici se opriau, se cuprindeau în brațe și rămăneau mult așa. Apoi femeia pieria și badița cobora la noi, tare voies, cu ochii răzători.

Frățiorul cel mai mare îl întrebă odată:

„Cu cine te oprești, badiță, seara, când vii din sat, colo la calea lacului? N'a fost o muiere?”

Badița răsese, îl luă în brațe, îl înieptă în aer și-l prinse iarăși.

„Ba da, voinice, o femeie a fost. Dar nu femeie ca toate femeile. Acum voi știți: unde se pleacă adâne în vale calea lacului, acolo a fost odată cu adevărat lac, lac fără fund. Acum a secat, da numai oamenii zic c'a secat. Ci lacul este și acum. S'a tras puțin sub pământ ca să-și țină apa mai rece și mai curată. Și lacul acela are o zână care doarme în el, care-i împărăteasa lui. Zâna, aceasta, albă ca ninsoarea cerului, mirositoare ca floarea trandafirului, ușară ca adierea zefirului, cu buze roșii cumu-s căpșunele, cu ochii negri cumu-i cărbunele, zâna aceasta frumoasă însă la plimbare în toată seara. Și dacă ai pe

drum vr'un voinic, la care să nu-i fie frică de o începe să-și spună povestea. Ci nu v'o spun acum. Când veți crește mari, fiecare din voi veți auzi povestea, de veți fi bărbați în virtute, și nu veți fricoși”.

Și surâdea mulțumit, apoi ochii i se pierdeau departe în nemărginit.

Nu știu de unde venise la noi în sat badița Culiță, nici tata nu știa, și iată numai că în vara anului al șaselea vine poruncă pentru badița ca să meargă la asentare. Trecuse cel puțin cu trei ani peste anii asentării, și tata se tot mira.

„Vezi că pe mine nu m'au aflat la vreme. Eu am tot slujit, când într'un sat, când într'altul, de când eram mic”.

În vr'o două Dumineci cât a mai stat la noi, veni acasă stropit cu sânge dela joc. Spuneau oamenii că pentr'o fată a bătut vr'o patru feciori, de i-a lăsat lați cumu-i scândura.

Tata era supărat de moarte. Nici să-i tăiat mâna dreaptă, nu i-ar fi părut mai rău. Și după ce s'a dus sluga, l-am auzit pe tata zicând mamei: „De ce-mi pare rău în testă viața e, că că n'am avut o fată de măritat. I-o dam lui Culița, apoi îmi vindeam toată averea și-l scăpam de cătanie”.

I. Agărbiceanu

Cetiți „UNIREA POPORULUI”

Congresul „Agru“-lui din eparhia Lugojului

În Duminică de 4 Iunie s'a ținut la Lupeni, pe Valea Juiul, congresul „Agru“-lui din eparhia Lugojului, la care a ținut să ia parte și P. S. Dr. Ioan Bălan episcopul Lugojului și mai mulți canonici din Lugoj.

Trei sfinte liturghii abia au fost în stare să cuprindă pe toți credincioșii sosiți, iar a patra, slujită de P. S. Sa, a trebuit să se facă afară sub cerul liber. Nenumărați credincioși s'au împărțit cu acest prilej.

Cea mai frumoasă însă a fost procesiunea euharistică, făcută pe străzile principale ale orașului. 34 preoți îmbrăcați în odăjdii, o mulțime de elevi și eleve, mii de credincioși și sute de mineri cu lămpi aprinse în mâni au mers pe Stăpânul cerului și al pământului, purtat în mâni de P. S. Sa. Și toată mulțimea cânta frumoase cântece religioase.

A urmat apoi ședința festivă în sala teatrului minier, pe care o deschide p. Dr. Victor Birlea președintele Agrului din eparhia Lugojului. În numele „Agru“-lui Blaj a vorbit p. Dr. Dumitru Neda, iar în numele celui de la Cluj p. Dr. Avram Cosma. Au mai vorbit dna Olga Dr. Vicaș în numele Reuniunii Femeilor Române Unite din eparhie, p. Dr. Victor Șandru în numele bisericii ortodoxe, paterul I. Graf în numele bisericii reformate, dl I. Ciora în numele școlilor, d. Adrian Braha în numele societății „Petroseni“, dl Dr. I. Constantinescu în numele „Foru“-lui ortodox, iar în numele Agru-lui local dl Oct. Munteanu. Ultimul a vorbit P. S. Sa Dr. Ioan Bălan. Conferința din Dr. Alex. Fântânara a urmat după aceea.

După amiază s'a ținut ședința administrativă, arătându-se, ce și cât a lucrat Agrul eparhial. În moștine s'a cerut să se întemeieze un elar unit, să se introducă studiul religiei și în clasele VII și VIII a liceelor comerciale, apoi în liceele industriale și în școlile tehnice, s'au mai pretins dascăli uniți în comunele cu locuitori uniți și ca să se sfârșească odată cu silirea premilitarilor uniți de a se duce la bisericile ortodoxe.

Seara elevi și eleve dela școala primară au jucat, sub conducerea p. Petru Berinde Felțu Ortad de neuitatul nostru director Al Lupescu-Mella.

Sfințirea bisericii din Șincai-Fânațe.

făcută de însuși I. P. S. nostru Mitropolit, însoțit de o mare suită

Deși încă abia scăpat de marea operație pe care a trecut atât de bine, I. P. S. nostru Mitropolit a ținut să sfințească însuși biserica din Șincai-Fânațe.

I. P. S. Sa a plecat din Blaj sâmbătă în 3 Iunie, cu trenul personal dela 12.39, însoțit de p. Dr. canonicul Victor Pop și Nicolae Popp, de profesorul dela Academia Teologică Dr. Septimiu Todoran și de secretarul mitropolitului Dr. Ioan Vesa, cari sunt diaconii I. P. S. Sale, și de absolventul de teologie Emil Crișan, care a ținut strana.

La Târgu Mureș l-a întâmpinat în gară

Pilde pentru viață

Rugăciunea unui rege către Preasfânta Inimă a lui Isus

În 1920 în primit în audiență de către Regele-Erou Albert I, al Belgiei, Părintele Crowley, un mare propovădător al cultului Preasfintei Inimi a lui Isus. În semn de cinste, P. Crowley oferă regelui o medalie de aramă foarte măestră lucrată și care purta chipul Preasfintei Inimi. Părintele Crowley ceru în același timp încuviințarea de a sfinți medalia. Medalia fu deci așezată pe masa de lucru a regelui. Părintele o binecuvântă și rugă pe Maestratea Sa, să spună împreună cu dânsul o rugăciune pentru familia regală și pentru Belgia. Regele ingenunchie numai decât alături de preot și, cu mâinile împreunate spre rugăciune, se rugă astfel: „Preasfântă Inimă, Domnul domnilor și Regele regilor, Te ador! Preasfântă Inimă a lui Isus, Te-ți aparține Belgia. Apără-o! A Ta este și familia regală. Binecuvintează-o! Rege a nașunilor, îndură-Te spre popoarele care-ți greșesc!“

Îsprăvindu-se rugăciunea, regele se ridică, strânse cu căldură mâna preotului și-i zise: „Părinte, îți mulțumesc din toată inima; nu voi uita niciodată aceste clipe fericite.“

— Mai stătura de vorbă, iar la plecare regele îi zise misionarului: „Părinte, Vă las să mergeți cu Dumnezeu, dar trebuie să-mi făgăduiți două lucruri: întâi, să veniți să mă cercetați dacă Văși mai predica vreodată în Belgia, și în sfârșit să Vă rugați pentru mine, pentru familia regală și pentru Belgia.“

Țin să mai amintesc aci că regele Albert I fa acela care sfătui pe Doamna Pessoa, soția președintelui Brazilliei, de a propovădui și în Brazillia cultul Preasfintei Inimi a lui Isus, ceea ce numita doamnă și făcu!

dl Ștefan Dandea prefectul județului, fiind de față p. Dr. protopop Ioșif Pop și mulți credincioși.

Cu două mașini I. P. S. Sa și suita, însoțit de prefectul județului, pleacă spre Șincai-Fânațe. În comuna Grebeniș îi întâmpină străjerii de sub conducerea învățătorului Tincariu.

La Șincai-Fânațe îl așteaptă un banderlu de 20 călăreți și lume multă. Străjerii cântă: „Pe Stăpânul“, apoi vorbește notarul Vasile Mitoro în numele comunei și p. Dr. protopop Simion Nicoară în numele preoșimii. P. Dr. I. Pol în ușa bisericii îi spune un „bine ați venit“ în numele parohiei.

Le răspunde tuturor frumos și părintește I. P. S., apoi face vecernia, litia și mânecatul, înconjurat de 8 preoți îmbrăcați în odăjdii și de 2 diaconi pe urmă face și pregătirea sfințirii din ziua a doua.

Duminică în 4 Iunie la ora 9 începe sf. liturghie. Slujeac cei doi canonici, preoșii: S. Nicoară protopopul districtului, M. P. Lupu, I. Andreșan, M. Pop, Dr. Coriolan P. Lupu, I. Pădurean, I. Pol și diaconii dela Blaj.

Poporul nelncăpând în biserică că erau peste 2500 credincioși, I. P. S. Sa predică afară despre Precurata Vergură Maria, căreia îi este închinată biserica și mulțumește credincioșilor cari, fără nici un ajutor străin, au ridicat acel lăcaș frumos al Domnului.

Au urmat apoi recepțiile și banchetul, la care s'au rostit șapte închinări de păhare.

I. P. S. Sa a plecat apoi, mulțumit în suflet de cele văzute, la ora 6 spre Blaj, însoțit de aceeași suită.

Ceții „UNIREA POPORULUI“

Pilda Părintelui Ketteler

Părintele Ketteler (ajuns mai târziu, vâdică vestit), întâi într-o zi un copilăș sărac care plângea pe o margine de drum. Îi era foame sârmanului și gospodarul dela care ceruse o bucăică de pâine, în loc de a-l potoli foamea, îl alungase dela poartă. Înțelegând suferința copilășului, Părintele Ketteler îl mângăie, zicându-i să aștepte puțin. Întră deci la gospodarul amintit, care era foarte bogat, și-i ceru o bucăică de pâine. Gospodarul, foarte fericit de a primi în casa sa pe Părintele Ketteler, aduse numai decât pe masă niște mâncări foarte gustoase și un vin minunat. Părintele îi mulțumi foarte călduros și ceru numai o bucăică de pâine. Cam mirat, gospodarul îi aduse o bucăică de pâine moale. Părintele o luă și apoi zise gospodarului și celor din casă: „M'ați primit cu multă cinste, pentru că sunt preot și baron; însă v'am cerut numai această bucăică de pâine care este pentru un copilăș ce plânge de foame, aci afară, pe marginea drumului; acest copilăș este un oaspe mai presus decât mine, căci „tot ceea ce faceți unuia dintre acești frați mei mici ai mei — zice Mântuitorul nostru Isus Hristos — mie mi-ați făcut“.

I. V.

Păpușica

monolog*)

de Marta Iepure, prof. pens.

I.

Am primit o păpușică
(Ridică sus păpușa cu mâna dreaptă)
Dela scumpa mea bunica.
E frumoasă și cuminte,
(Privește cu drag la ea)
Tot ce-i spun, ea știe minte.

II.

Când se scoală, dimineată,
O sărut, și o iau în brați;
(O sărută)
Ea suride dragălaș
Scumpu'-mamei copilăș
(O strânge'n brați)

III.

Și câtu-i ea de draguș,
Când se spală pe mânuțe
Și pe urechi și pe față,
Și pe piept cași pe brați!

IV.

Apoi te cel prosope
Și se șterge frumule.
Cea costică și o împletește
Ca fute și o împodobește.
(Arată tot ce spune în strofa III și IV)

V.

Se cânta și în oglindă
(Îi ține în față o mică oglindă)
Să vadă câtu-i de mândră.
Că-i puțin cam vanitoasă,
Ea să știe că-i frumoasă!

VI.

Îi place să se gătească,
Cu bănișa-i românească:
Își ia lă cea țesută,
De mâna mamei cusută.

VII.

Cu riuri frumos brodate,
Și pe piept, cași pe spate

*) Foarte potrivit pentru o fetiță de cl. I-II primară ori chiar dela grădiniță. Copilăș care-l spune trebuie să fie îmbrăcată în costum național, ca și păpușica.

Cu alteță'n patru lfe
Cum au și alte fetițe.

VIII

Poalele ei sunt plisate,
Cu fierul bine călțate.
Brâuul ei din trel culori,
Nătrămuța ei cu flori.

Arată tot ce spune în strofa VI, VII și VIII)

IX.

Peste poale leagă șorțe
Mititele și drăguțe:
Ș'nainte și'napoi,
Așa-i portul pe la noi.

X.

Are și ea opicunțe
Cu cargo, cu curățuțe
La gât își pune mărgele,
De cele scumpe mărunțele.

(Arată tot ce spune în strofa IX și X)

XI.

Iată-mi-o fata gătată!

(Ridică fata sus)

De crezi, că-i scoasă din ladă!
Imbrăcăta: frumușei
O pun să stea copăcel.

XII.

O învăț să-și facă cruce:
Mâna la frunte și-o duce
Dela frunte jos la plept,
Și pe umărul cel drept

*(O pune pe măsua ori de e sus bina — pe bină, să
sca, și arată cum o învață să-și facă cruce)*

XIII.

Și pe stâng cum se cuvine
Cum mă vede și pe mine,
Și face și'nchinăciune;

(O apleacă către public)

Și ar spune și rugăciune,

XIV.

Dar nu poate să vorbească,
N'ci în limba românească!
Să-l auzi vorbă din gură,
Am s'o duc la învățătură

XV.

Cași ori ce fată mare
Și ea merge la plimbare!
Căci, când pleacă, face pa!
C'a învățat a saluta!

(În plecarea cu mâna păpușii salută publicul)

XVI.

Vă zicem la revedere, —

(În păpușa în brață, — face compliment și pleacă)

Ce: de va fi cu plăcere;

Când o ști ea să vorbească,

*(După câțiva pași iar să întoarcă către public și zice:
Iar venim la Dumniavoastră!)*

Incă un Ministru președinte creștin bun. Din darul lui Dumnezeu sunt și între miniștrii președinți buni creștini. Cititorii noștri au auzit mai puțin despre dl Salazar, ministrul președinte al Portugaliei. Acest bărbat de stat este ministrul președinte, ministrul de finanțe, ministrul de externe și ministrul de război într-o persoană. Ceeace ne îmbucură însă pe noi mai mult, este faptul că D-Sa este un foarte bun creștin, care se cuminecă zilnic. Fostul ministru președinte al Australiei, Iosef Lyons, care a murit la sfârșitul anului trecut, a fost și el un creștin mînnat, care și-a crescut familia, constătătoare din 11 copii, în cea mai mare credință. El a murit cu rozarul pe care l-a dăruit Papa Pius XI, între degete.

Doi senatori de drept, uniți. Malestatea Sa Regele a binevoit a numi 71 senatori de drept, între cari și pe p. vicar general și prepozit capitular dela Blaj Dr. Victor Macaveiu și pe p. canonic Ion Agărbiceanu dela Cluj. Le gratulăm!

Căile Ferate Române sărbătoresc 70 de ani de existență. În August 1869, în vremea domniei regelui Carol I, a plecat din gara Filaret spre Giurgiu cel dintâi tren construit pe pământ românesc. Festivitățile s'au făcut sâmbătă în 10 Iunie pe stadionul C. F. R. Giulești. La serbări a luat parte și Malestatea Sa Regele, Măria Sa Marele Voievod Mihail și Alteța Sa Regală Principele Paul al Greciei.

Impotriva sudălmii. Am arătat în mai multe rânduri că în Italia s'a făcut o tovarășie care și-a pus de scop să încreze cu toate mijloacele cu putință împotriva sudălmii. Urmând această pildă, s'a început și în Spania o luptă împotriva sudălmii. În fruntea acestei lupte s'a pus însuși guvernatorul capitalei Madrid. Să nădăjduim că și Spaniolii se vor desbăra de uritul obicei al sudălmii. Oare noi, Românii, încerca vom și noi a ne desbăra de el?

Pentru ce a fost atât de frig prin 5-8 Iunie. În zilele de 5-8 Iunie a fost rece deabinelea. Cauza este că la munți a chlar nins, așa de pildă munții Bucegilor au fost albi de zăpadă, din 5 până la 7 Iunie.

Vom avea și bani de aur. Malestatea Sa Regele a iscălit zilele trecute legea pentru baterea de monete de aur. În baza acestei legi vom avea bani de aur de câte 20 și 100 Lei și un galben mare de podoaibă. Bine înțeles că acești bani nu vor valora numai cât e scris pe ei, ci cât valorează aurul din ei.

Moartea năpraznică a unui meseriaș fruntaș din Târgu-Mureș. Bogatul meseriaș Vlăsa Gheorghe, președintele meseriașilor români din Târgu Mureș, trecea prin parcul Elisabeta, ca să se ducă și să privească întrecerile sportive din 8 Iunie. În clipita în care trecea pe sub un mare copac, o cracă s'a desprins de trunchiul și l-a căzut pe cap, omorîndu-l pe loc. Întreg orașul a rămas adânc mișcat de această nenorocire.

Avem și o femeie senator. Printre cei 30 deputați aleși dintre agricultorii (cultivatorii de pământ) avem în Senatul țării și o singură femeie, pe dna Maria Pop dela Craiova. Această doamnă a fost de 2 ori prim-sajutor de primar la Craiova, a lucrat mult pentru sanatorul de tuberculoși „Leamna”, iar la „Crucea Roșie” a fost raportoarea și președinta secției feminine la congresele dela Budapesta, Haga, Dreida și București. A primit atâtea voturi, fiindcă alegătorii s'au convins că a fost o foarte bună gospodină.

Doi frați uciși de alți trei frați. Între frații Vasile și Alexandru Coban din satul Janca de lângă Soroca și între frații Ion, Procopie și Laurenția Galbea tot din acel sat s'a lăsat o ceartă mare. Cele două partide

s'au încăierat, iar rezultatul a fost că frații Vasile și Alexandru Coban au rămas uciiși pe loc. Își poate oricine închipui, ce grozavă impresie a făcut în sat și în tot jurul această faptă fărădelege.

C. F. R-ul va zidi un mare palat la București. Încă dela 1937 a început la București, în fața gării de nord, zidirea palatului administrativ a Căilor Ferate Române. Acest palat se va termina abia la 1941, va avea 11 etaje, o înălțime de 49 metri și va costa peste 400 milioane Lei.

Sătean omorât de taur. Săteanul Gheorghe Păcurar din comuna Vameș de lângă Galați a fost atacat de taurul din comună, trântit la pământ și spintecat cu coarnele. Dus la spital, bietul om a murit.

1000 de țărani vizitează țara. Ministerul agriculturii, chibzuind că înlesnind sătenilor cunoașterea țării, aceștia vor trage foloase mari de pe urma celor văzute, a organizat o excursie în țară cu cinci grupuri de câte 200 țărani, cari vor vizita țara, între 8 și 11 Iunie, și anume părțile mai îndepărtate de ținuturile de unde sunt. Bine ar fi dacă acești țărani ar trage cât mai mari foloase din aceasta.

A furat cuiile din șini, ca să-și facă din ele cui de potcoave. Lângă stațiunea Vama-Moldovița din apropierea Cernăuților (Bucovina) Gheorghe Dorciuc și cel alt tovarăș al lui încă neajuns pe mâna jandarmilor, a declarat, fiind prins, că el a luat cuiile ce leagă șinele de tălpi de lemn, ca să facă din ele cui pentru potcoave. Bine înțeles că pentru aceasta el va primi o mare pedeapsă, fiindcă a primejduit viața călătorilor pe C. F. R.

Fără tron și fără țară. Păr. Vologin a fost ales la 15 Martie 1939 președinte al Republicii Rutenie sau a Ucrainei Subcarpatice. Încă în aceeași zi însă trupele ungurești au început să-l ocupe țara. Bietul păr. Vologin a fugit mai întâi în România, apoi în Polonia, Jugoslavia, Bulgaria și Grecia. Nicăiri însă nu l-au primit. Acuma a luat-o spre Roma și s'a prezentat la Sfântul Părinte, pe care l-a rugat să-l primească între cetățenii aceluia stat. Poate că Papa dela Roma se va milostivi de acest politician nenorocit, ca să aibă și el o țară.

Un copil de 4 ani aprinde patul în care se afla sora lui de 2 ani. Țăranul Socotighi Ioan din Fernețiu de lângă Baia Mare a plecat la câmp împreună cu soție-sa, încuindu-și în casă pe cei doi copii: o fetiță de 2 ani și un băiețuș de 4 ani. În timp ce fetița dormea, copilășul s'a apucat să se joace cu chibriturile și a aprins patul surorii. Flăcările au ars de vie pe nenorocita copilă, iar copilul a fugit în odaia vecină și a strigat după ajutor. Vecinii l-au scos pe fereastră, rănit cum era de flăcări, dar din copilă n'a mai rămas decât scrum.

Criminal în vârstă de 11 ani. Copilul Farkas Iános de 11 ani se juca cu copilul Busuloc Adam de 8 ani pe un câmp din comuna Mavnești-Rădăuți de lângă Cernăuți (Bucovina) și cu alți copii de școală. Decădată între cei doi s'a lăsat o neînțelegere. Celălalt tovarăș l-au dat dreptul lui Busuloc Adam. Atunci, mînnos, Farkas Iános, unger cu sânge lute, a plecat acasă, a luat revolverul tatălui său și l-a pușcat, calcându-l la pământ. Copilășul e pe moarte, iar criminalul a fugit. Jandarmii îl caută în toate părțile.

Biserica unită în slujba neamului

Cum și unde au murit cei trei luceferi ai literaturii române — Episcopul Bob nu poartă nici o vină pentru soarta lor, pe care ei însuși și dușmanii lor le-au pregătit-o

Samoilă Clain, disgustat de atâtea nereușite, ceru voie dela episcopul Bob să meargă la Buda, în postul de corector la tipografia slavo-românească de acolo, care se înființase nu demult, cum se înființase mai înainte și la Viena, unde fu dus Grigore Maior din închisoarea Muncaciului. Episcopul îi dă voie, iar la 1802 harnicul Samoilă Clain părăsi Blajul pentru totdeauna, căci la 17 Mai 1806 muri acolo, în vârstă de 61 de ani.

Serierile lui se află în Biblioteca din Blaj.

Petru Maior era protopop în Reghin, și-i mergea destul de bine, dar totuși ar fi vrut să fie undeva lângă o tipografie, cu nădejdea de a-și putea tipări lucrările sale. După moartea lui Samoilă Clain deci ceru el voie dela episcopul, să meargă la Buda, corector la tipografia de acolo. Episcopul îi permise, iar la 1807 Petru Maior, era acolo, și acolo rămase până la 3 Martie 1821, când și el trecu la cele veșnice, în vârstă tot de 61 de ani.

Gheorghe Șincai muri la 2 Noemvrie 1816, în comuna Szinye din comitatul Abauj, în Nordul Ungariei, la o moșie a prietenului său contele Vass, în vârstă de 62 de ani.

Unii dintre scriitorii români, rău informați, ori în rea credință, au zis că episcopul Bob ar fi fost cauza nedericirii acestor trei mari luminători ai neamului românesc, și că ei i-ar fi alungat din Blaj, căci nu voia să aibă lângă sine oameni mai cuminți.

Acestea sunt clevețe răutăcioase, și fără de nici un temei.

Vre-o trei veri, am cautat anume în arhiva mitropolitană din Blaj, documente despre acești trei bărbați și despre episcopul Bob, și am aflat epistolele pe cari Samoilă Clain le scrisese episcopului până la 6 săptămâni înainte de moarte. Copia scrisorilor o mai am la mine, iar o parte din ele le-am publicat în revista „Blajul” (1934—35 și 36). Teate sunt numai de mulțumită pentru prețioasele ajutoare pe cari episcopul le-a dat lui Samoilă Clain, și pe cari noi nu le știm. Episcopul îi scrie numai părintește.

Petru Maior era mai sucit puțin. El a cerut să fie făcut protopop, și a fost făcut, deși era de abia 27 ani, și tot ce a cerut dela episcop acela i-a dat. El a vrut însă să plece din Blaj, ne mai simțindu-se bine între canonicii necălugări, despre cari el credea că au mai puțină cultură decât el. Dar și scrisorile lui către episcopul sunt foarte respectuoase, și el încă mulțumește pentru toate binefacerile părintești.

Gheorghe Șincai a fost prigonit de dușmanii săi Unguri și Sași, cari îl acuzară — după cum însuși mărturisește, — că ar fi avut gânduri și idei împotriva împărăției. Unii îl acuzară că el ar fi îndemnat pe Horia să meargă la împăratul, și că tot el i-ar fi făcut scrisorile în limba nemțească și latină, pe cari deputația românilor, în frunte cu Horia și Cloșca, le duceau la Viena. Nu s'a putut dovedi însă nimic, căci dela revoluția lui Horia, Cloșca și Crișan trecură 10 ani. Nu l-au putut dovedi, dar totuși l-au scos din slujbă, lăsându-l să rătăcească prin țară, când pe la episcopii Orășii, Ignatie Barabant și urmașul său Samuil Vulcan; când pe la prietenul și protectorul său Vass din Czege.

Pe la 1797, se vede a fi ajuns la sărăcie, căci ceru dela episcopul să fie reprimat în călugărie, zicând că ieșirea din mănăstire a fost din cauza imboldului tinereții. Scrisoarea însă mai mult seamănă a poruncă și a pretenție îndreptățită, decât a rugămintă. Cu toate acestea, episcopul i-ar fi primit, dar nu s'au învoit călugării, zi-

când că regulile lor așa sună, că acela care își calea voturile, ieșind din mănăstire, nu mai poate fi primit, chiar dacă s'ar întoarce. Regulele acestea de altcum tot așa sunt și azi. Nu episcopul a fost vinovat de nenorocirile lui, ci conducătorii civili.

Unii dintre scriitorii români au scris pe nimerite despre acest mare și nenorocit călugăr, descălugărit de bună voie și nesilit de nimenea, după cum fusese și călugărit, și despre legăturile lui cu episcopul Bob.

August Treboniu Laurianu, în biografia lui Șincai, publicată la începutul Cronicei tipărite la Iași în 1853, și Atanasie Marienescu, în „Viața și operele lui Petru Maior, îi fac pe amândoi canonicii la Blaj, neținând seamă că instituția canonicilor blăjeni există numai dela 13 Iulie 1807, când nici Șincai, nici Maior nu mai erau în Blaj, și încă nici în Transilvania. Afară de asta, canonicii nu pot să fie decât preoți, iar Șincai n'a fost preot niciodată.

Ei n'au dus-o bine, mai mult cu oamenii din jurul lui Bob, cari nu erau spirite aprinse și vehemente ca ei, ci erau mai domoli întru toate. Să nu fim nedrepti față de ei, dar nici să nu aruncăm teată vina pe episcop.

Episcopul Bob lucra în acele vremuri tulburi, după prudența sa, căci nu era lucru cuminte să arunci un neam și o biserică într-o prăpastie din care să nu mai poată ieși niciodată, mai cu seamă când nu era nici un semn de vre-o izbândă. Este adevărat că Samoilă Clain, Șincai și Maior aveau mai multe talente literare decât episcopul Bob, dar asta nu însemna că pentru talentele lor episcopul să fi lăsat tot după ei, și încă împotriva legilor bisericești și călugărești.

Nu. Episcopul Bob nu le-a fost răuvoitor, dar el trebuia să împlinească poruncile venite de mai sus. Nenorocirile le-au venit din cauza firei lor aprinse și scăpărătoare în acele vremuri nepotrivite, când duhul revoluției, al uciderii de împărați și al răsturnării de monarhii elocotea pretutindenea, și când învățații Românilor erau spionați și bănuți de dușmanii ai guvernelor și ai așezămintelor de Stat.

Același duh revoluționar va face peste vre-o jumătate de veac să se ivească neînțelegeri și între alți fii bravi ai Blajului și episcopul, la 1848; adică între Simion Bărnuțiu, Axente Severu și episcopul Ioan Lemeni, precum vom vedea la rândul său, cu ajutorul lui Dumnezeu.

N. Lupu

Grecii din România. Cel mai mult Greci locuiesc în România la Constanța, Salina Galați și Brăila. Ei trăiesc în aceste porturi încă de pe vremea Romanilor, sunt comercianți buni, foarte bogați, dar totdeauna și mari iubitori ai „patriei” lor, cum îi zic ei patriei lor adevărate care este Grecia. Banii îi câștigă aici, dar pentru aceea acești bani îi trimt în Grecia, unde pe urmă cel mai mult dintre ei lasă să le fie înmormântat și trupul. Ei stau în România, de atâtea amar de vreme, dar nu numai că nu se romanizează, ci își iubesc cu atâtea foc „patriea” lor, încât aceleia își lasă totul. Aceasta o constatăm nu numai noi zilnic, ci chiar Informatorul din Viena al ziarelor din lumea întreagă: „Uta Press Service”, în ediția sa din 5 Iunie 1939.

La un cinematograful din Mexic au perit în flăcări 70 de inși. Duminică în 4 Iunie s'a aprins cinematograful din Zacatepec în Mexic (America de mijloc). Focul a cuprins cinematograful dintr'una, așa că bieții oameni n'au putut scăpa cu viață. Dintre cei 300 de privitori 70 au ars de vii, iar 150 au rămas grav răniți. Dintre cei arși de vii numai 28 au fost recunoscuți. Despre ceilalți nu se știe cine sunt.

Copii schiuginiți făcuți cerșitori.

La Iași a fost descoperită banda de răpitori de copii, care lucra în întregia Europei și care era condusă de Tinca Barbălată, o fșgancă corturăreasă. De aproape zece ani corturarii aceștia prindeau copii de câte 3—4 ani, pe cari apoi îi schingiuiau și-i făceau cerșitori. Ascunzișul acestei bande de hoști au fost găsiți mai mulți copii țarași din diferite orașe ale țării, pe cari aveau de gând să-i schinguiască în curând și apoi să-i vândă altor țigani.

Alți 2 mii de Evrei izgoniți din Germania.

Știrile mai noi spun că din Germania au fost izgoniți de curând 2000 de Evrei polonezi. Polonia însă nu vrea să-i primească. Astfel nenorociții de Evrei stau în vagoane, între Germania și Polonia, fără hrană, fără mijloc de trai, val și amar de capul lor. Evreii buleci dela noi, cari sunt stăpâni atât de puternici în părțile de nord ale țării noastre, s'ar putea gândi la nenorocirea celor din Germania și ar putea fi mai miloși față de moldovenii noștri, ca să nu se ajungă și la noi până la umplerea păharului.

Germani ori Slavi? În Germania le-șle aduse de dl Hitler lipsesc pe Evrei de cele mai multe drepturi cetățenești. Uogurii au adus și ei astfel de legi, așa că nici Evreii de acolo nu le mai merge ca până acum. În legătură cu această luptă un ziar din Germania: „Der Stürmer” a atacat pe episcopul Glatfelder dela Seghediu că ar fi din viță evrească. Episcopul a răspuns că părinții lui au fost meseriași în Budapesta, iar moșii P. S. Sale au fost cu toții, și de o parte și de cealaltă, țărani. Acești moși ai P. S. Sale vorbeau șvăbește chiar și atunci când moșii pruncicilor cari scriu astăzi ziarul „Der Stürmer” facă vorbeau slavonește. Să nu se uite anume că pruncicii au foarte mult sânge slavonec în ei și că înainte cu sute de ani ei erau aproape toți slavi. Germanii, cari așa de mult tin la sângele lor curat german, pentru ce nu-și pun întrebarea, câți dintre ei sunt Germani și câți Slavi?

În Praga se bea mai multă bere decât lapte. O gazetă cehască arată că în Praga se bea la an 126 milioane litri bere, pe când lapte abia 100 milioane. Așadar pe fiecare locuitor din Praga se vin 111 litri lapte și 133 litri bere. Interesant, nu-i așa?

† **Ana Catone**, preotcasă văduvă, o veche cetitoare a „Unirii Poporului”, a adormit în Domnul, în ziua de 19 Mai 1939, la ora 3.30 d. m. la Gurguiu, în casa ginerelei ei, Simeon Cioloca inv. dir. pens. împărțită fiind cu al. taine, în al 81-lea an al vieții și al 38-lea an al cinstitel sale văduvii. Rămășițele părintești au fost așezate spre vecinică odihnă în cimitirul gr. cat. din loc, după prohodul ce a avut loc în Biserica gr. cat. din loc, la ora 3 d. m., în ziua de 21 Mai s. c. O deplângătoare, ginerele și nepoții. — Fie-i memoria Sinecuvântată!

Fel de fel**Cum putem ajunge la țelină sau țeleri mari**

În Ardeal se numește, după nemție, țelere, iar în Vechiul Regat după grece țelină, planta aceea atât de minunată pentru pregătirea zămurilor cu adevărat bune, fără de care, mai ales zama dulce de carne, nici nu se poate pregăti. Tulpina acestei plante numai în cazul acela devine groasă dacă i-se taie toate rădăcinile de margine și i-se lasă numai cea din mijloc. Însă rădăcinile ce margine cresc tot mereu. De aceea trebuiesc tăiate de 2-3 ori la an, și încă cu un cuțit bun, ca să nu-i producem tulpinei prea mari rane. Câte o tulpină bine dezvoltată de țelere se vinde toamna cu 3-5 lei, iar primăvara și cu 10.

Nu beți apă după poame

Mulți oameni, dar mai ales copiii, beau apă după poame (fructe), ceea ce strică stomacul și produce uneori chiar dureri mari. În cazuri de acestea cumpărăm de la farmacie ulei de ricină, și o luăm numai decât. Pe foale punem un streșgar înmuiat în ceal de muștel. Dar de multe ori durerile nu trece nici cu aceasta și atât stomacul cât și mâțele rămân stricate. Nu beți apă nici după salată verde, după ridichi și alte legume, căci o pățiți la fel.

Cum putem avea ceapă verde toată vara

După ce am răsădit, arpagicul, să sămănăm numai decât în locul lui sămânță de ceapă, și încă tot la 3 săptămâni. Să nu uităm însă că cu cât o udăm mai des, cu atât ceapa verde va fi mai dulce și mai nepișcăciosă. Cepelii place pământul negru și puțin îndesat, se face însă și în pământul galben. În loc de curând gunoier însă să nu sămănăm ceapă niciodată. Ceapa verde s'o culegem totdeauna des de dimineață, că stă și se păstrează mai bine.

I-a căzut capul sub gilotină. Max Bloch, un jidan ucrainian care se așezase în Paris, a omorât și a răpit averea soțiilor Gutawicz. Prins de poliție, Max Bloch și-a recunoscut crima și a fost osândit la moarte. Înainte de a i-se tăia capul cu trei săptămâni, el și-a părăsit religia mozaică (Iidovească) în care se născuse și a trecut la catolicism, fiind foarte plăcut impresionat de preotul catolic al temnițelor. Înainte de a fi adus la moarte n'a voit să bea rom nici să fumeze vreo țigară, în schimb a strigat cât a putut: „Jos Hitler!” Dimineața, pe la orele 4, gâdele l-a preluat, l-a așezat în gilotină și l-a retezat capul în piața Arago. Gâdele a lucrat cam încet, fiindcă atunci și-a împlinit trista slobă pentru întâia oară.

Posta gazetei

Pleșa Dumitru inv. pens. Am primit suma de lei 160, care am trecut-o la restanța pe 1938 Lei 133 și pe 1939 Lei 17.

Mihai Giungi Diaș, am primit suma de Lei 150, care am trecut-o pe 1939 100 și pe 1940 Lei 50

Văd. Iosif Mihalea, am primit suma de Lei 300, care am trecut-o pe anul 1935 Lei 150, pe 1936 Lei 150 mai aveți restanță pe 1937 Lei 150 și pe 1938 Lei 150.

Lei 150 Hurdaciu Petru, Nagy Francisc inv. dir. Majorean Iacob, Murășan Filip I. Mașteiu, Dragoș Emil cantor, Șolron Avram, Tătar Emil, protopop.

Alte sume: Lup Ioan cantor Lei 200, Damaschin Lelușiu 37.

In cel din urmă număr al „Monitorului Oficial” dela București s'a publicat următorul:

TABLOU

al catedrelor vacante dela școlile secundare române unite din Blaj

Tipul școlii	Școala	Nrul de ordine al catedrei	Catedra	Observări			
E.	Liceul român unit de băieți »St. Vasile cel Mare»	7	L. Latină				
		9	L. Franceză				
		10	L. Franceză				
		12	L. Germană				
		15	Geografie				
		17	Filosofie-Drept				
		18	Filosofie-Drept				
C.	Liceul de fete român unit	22	Fizico-chimice				
		23	Fizico-chimice				
		3	L. Română				
		4	L. Latină				
C.	Școala Normală română unită de învățători	5	L. Latină-Elină				
		6	L. Franceză				
		14	Desemn-Caligrafie				
C.	Școala Normală română unită de învățătoare	4	L. Franceză				
		11	Științele agricole Pedagogie II.				
C.	Școala Normală română unită de învățătoare	1	Religia unită				
		8	Matematici cu Fizico-chimice				
		13	Lucru de mână Științele agricole				
D.	Liceul Comercial român unit de băieți	2	Română-Franceză				
		3	Germană				
		4	Italiană-Franceză				
		5	Geografie				
		8	Științele comerciale				
		9	Științele-comerciale				
		10	Șt. naturale-fizico-chimice				
		12	Științele juridico-economice				
		13	Matematici				
		D.	Liceul comercial român unit de fete		2	L. Română-Franceză	
3	L. Germană						
6	Istorie						
7	Șt. comerciale						
8	Șt. comerciale						
10	Științele naturale Fizico-chimice						
11	Științele naturale-fizico-chimice						
12	Științele juridico-economice						
13	Matematici						
A.	Gimnaziul industrial român unit »St. Iosif»				Una catedră de profesor partea științifică		
					Una catedră de profesor partea literară		
					Doă posturi de maestru lăcătușerie		
					Un post de maestru de tâmplărie-mecanică		
	Școala urbană de gospodărie gr. I.	1	L. Română-Franceză				
		4	Științele menajului				
		5	Spălat-călcăt				
		6	Bucătărie				
		7	Țesut și ornamentație				

În conformitate cu dispozițiile Art. 12 din Legea specială decretată cu Nr. 2799 din 5 August 1929 asupra raporturilor dintre școlile secundare confesionale române din Brașov, Blaj, Beiuș, Brad și Ministerul Educației Naționale, se publică catedrele vacante din învățământul secundar de orice categorie, atât al băieților cât și al fetelor dela școlile secundare române unite din Blaj.

Cei care doresc să fie numiți profesori sau maeștrii cu titlu provizoriu sau să fie transferați la vreuna din catedrele vacante dela aceste școli, sunt înștiințați, că pe lângă condițiile prezăcute de Art. 36 din Legea învățământului secundar, trebuie să îndeplinească și următoarele condiții prevăzute de Art. 10 din menționata lege specială: La Blaj să fie de religie unită. Profesorii bărbați, cu excepția maeștrilor, trebuie să fie absolvenți ai unei școli superioare de teologie sau cel puțin studenți în teologie. Profesorul bărbat, care cere definitivarea va trebui să fie și preot hirotonit.

Cererile însoțite de acte doveditoare a îndeplinirii condițiilor de numire în învățământul secundar se vor înainta până în 1 Iulie a. c. cel mai târziu, Consistorului Arhiepiscopesc român unit din Blaj, care va face numirea pe 1 Septembrie 1939, potrivit dispozițiilor prevăzute de Art. 12 din legea specială.

BLAJ, din ședința consistorială ținută la 3 Iunie 1939.

Dr. ALEXANDRU NICOLESCU

Arhiepiscop și Mitropolit de Alba-Iulia și Făgăraș